

DIKTER AV EMILY DICKINSON.

Översatta av Kaj Genell.

En äng.

To make a prairie...

För att skapa en äng krävs

ett klöver och ett bi, -

ett klöver och ett bi,

och dagdrömmeri.

Kanske räcker drömmeri,

Om man inte har nåt bi.

Emily Dickinson.

(övers. KG.)

och vindarna lätta

I held a jewel....

Jag höll en ädelsten i min hand

Och somnade.

Dagen var varm och vindarna lätta

Och jag sa: "Det blir bra."

Jag vaknade och bannade min ärliga hand, - ty

Ädelstenen var borta,

Och nu är ett ametistminne

Allt jag har.

Emily Dickinson

En tävling (E. Dickinson)

I send two Sunsets .....

Jag skickar två solnedgångar –

För Dagen och jag hade en tävling.

Jag ordnade till två, ja ännu fler, Stjärnor,

Medan Dagen gjorde en enda.

Hans är givetvis finare –

Men, som jag sa till en vän,

Min är avsevärt mer lämplig

Att bära i handen.

Emily Dickinson

(ur: Den enda Hunden)

(övers. KG)

Hemlighetens förorter. (Dickinson)

The suburbs of a secret.

Hemlighetens förorter

Borde vaktas noga av varje strateg.

Bättre än att gå in på själva drömmen

är

Att väldigt noga studera sömnen.

(Emily Dickinson)

(övers. KG.)

Båt i fara. (Dickinson)

Adrift! A little boat adrift!

Hallå! Båt i fara! En liten båt på drift!

Och natten är nära!

Kan ingen lotsa den båten

Till närmast säkra hamn?

Så säger sjömännen,

Att igår, just när skymningen var som mörkgråast,

Gav så en liten båt upp sin kamp,

Och sjönk och sjönk.

Men Änglarna säger,

Att när morgonljuset åter gnistrande glödde

En liten båt, förödd av stormen,

Snabbt åter riggade upp sina master

och satte alla segel,

För att sen, triumflikt, kasta sig fram
över havet.

(Emily Dickinson)

(övers. KG.)

Över fälten för att bärga hö

I wonder if the sepulchre...

Jag undrar om inte Graven

är ett ensamt ställe

När män och pojkar,

lärkor och Juni

beger sig iväg

ner över fälten för att bärga hö.

Emily Dickinson

(övers. KG.)

Deras varma återblick

The distance that the dead have gone

Avståndet som de döda

tillryggalagt

Framstår inte först så klart.

Ty att de kommer åter

Det tycks helt möjligt

Under många år av vårt

hektiska liv.

Men en misstanke säger oss nu

Alltmer,

Att vi har följt med dem.

Ty så mycket har vi vant oss

Och fäst oss vid

Deras varma återblick.

Emily Dickinson

(övers. KG.)

Fint upplyst av en rubin

I went to heaven.....

Jag kom till himlen –

En liten stad

fint upplyst av en rubin.

Marken beströdd med dun

Och tystare

än ett daggbestrött fält

om morgonen.

Så vackert var där

Som i en teckning som aldrig nån

Nånsin ritat.

Människorna var som små silkesknott

Knott med Ejderdunsnamn,

Helt stilla upptagna av sina spindelvävsplikter.

Nästan nöjd skulle jag nog vara

I ett sådant unikt sällskap.

Emily Dickenson (övers. KG)

The one that could repeat ....

Den som kunde beskriva en Sommardag
Skulle vara större än Sommardagen själv,
Om än minst i människors skara.
Och den som kunde återge Solens sken
Just före skymningsstunden,
Dess tvekan och dess flammor, ...

jag menar – :

När hela Österlandet var försvunnet
Och ingen längre visste
vad nu Västerlandet var för något
då levde ändå
Denna poets namn.

Emily Dickinson

(övers. K. G.)

Ur: Den enda hunden.

Ur: Den enda Hunden.

24

Skillnaden mellan förtvivlan

Och rädsla är som
Mellan ögonblicket när skeppet går i kvav
Och när skeppsbrottet är över.

Medvetandet är blankt – ingen rörelse -
Belåtet som ögat
I statyns huvud
Som vet att det inte kan se.

(Emily Dickinson)

Dickinson. "Ingen."

Emily Dickinson.

XXVII

Jag är ingen. Vem är du?
Är du ingen, du också??
Då är vi två – ... säg inget!
Dom kommer att förakta oss, vet du.

Så hemskt att vara nån!
Så offentligt! Som en groda
Som hela livet säger sitt namn
Inför en beundrande mosse.

(övers. K. Genell)

Emily Dickinson

XLVI.

En tanke slog mig idag
En tanke som jag haft förut.
Den var bara början av en tanke.
När jag hade den förut,
det minns jag inte.

Jag vet inte vart den tog vägen
Eller varför den kom åter till mig.
Inte heller vet jag vad den betydde
Det har jag inte begåvning nog
att säga.

Men någonstans i själen vet jag

Att jag mött den förr.

Den påminde; – det var allt –

Och kom sen aldrig

till mig mer.

(övers. K. Genell)